

המהפכה שלא היתה: הגברים הישראליים מסרבים להיות נוכחים בלידות של נשותיהם, למרות שבתי-החולים קוראים להם ואף הכינו את כל הסידורים הדרושים לכך

עריקים

הצוות הרפואי אינו נסוג כהרעיון שי בו הוא מאמין — הוא דואג להסביר לכל יולדת הנרשמת ללידה כי בעלה רשאי להיות עימה בלידה. באוניברסיטת אורתל מלמדים את הסטודנטים לרפואה, שמקומו של הבעל הוא לצד אישתו, המיילדות החדשות לומדות, שיש לסייע לבעל לתמוך באישה. כל הצוות הרפואי בחדר-הלידה פועל מתוך הכרה, שהבעל שייך למקום בדיוק כמו האישה ההרה, ושיש לעזור לו ולא להתעלם ממנו.

אישה שיצאה מחדר-הלידה מרוצה, גורסים הגינקולוגים, משתפת מיד את כל חברותיה בחוויה הטובה והמרגשת, שי עברה עליה בלידה יחד עם בן-זוגה. בתי-החולים, שלא יתאימו עצמם לשיי טה החדשה, יאבדו את הנשים. אכן, ברוב בתי-החולים שינו חדריי הלידה את המיבנה הפנימי, כדי שהבעל יוכל להיכנס אליהם. אולם המציאות מראה שרק היולדת לבדה נהנית מהי

איך קרה, שאירוע הלידה, שהיה שייך ליולדת ולצוות-הרפואי בלבד, בתוך חדר סגור בבית-החולים, הסיר את המחיצה בפני בני המישפחה הנוספים? הרעיון עלה לראשונה במוחו של הר גינקולוג האנגלי רוברט היד, שטען שי חלק ניכר ממרכיב הכאב בלידה נובע מהפחד הבלתי-ידידוע. אם ידריכו את הנרשים לפני כניסתן לחדר-הלידה, הן תהיינה רגועות יותר, והכאב המייחוס לפחד יופחת.

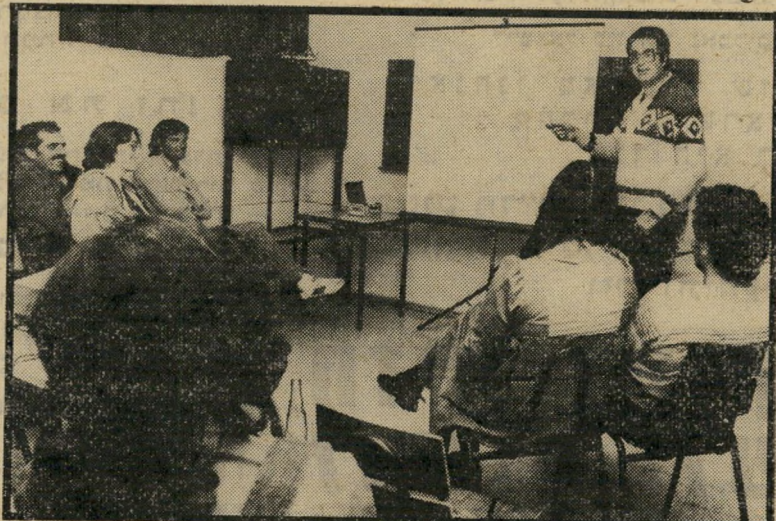
בצרפת הצטרף אליו הגינקולוג לבואיי פרדריק, שגורס שיש לאפשר לכל בני-המשפחה להיכנס עם היולדת לחדר הלידה, ושהיה זה הבעל שיינתק כמו ידיו את חבל הטבור, המקשר בין הירידת ופרייביטנה.

דווקא שוודיה והולנד היו המדינות היחידות שאימצו את הגישה החדשה.

מלידה

לקת-היולדות בבית-החולים רמב"ם. "יור" תר ויותר בני-זוג יקבלו את הגישה החדשה הזאת, ותיפך למקובלת ביותר."

אני פוחד, אינני מטוגל להיכנס לחדר-הלידה! עונה אברהם בני רמב"ם, הקוראת לו להיכנס פנימה יחד עם אשתו.

הוא השתתף עם אישתו, עדה, בקורס הכנה ללידה, אולם שכח את האישור שניתן לו בסיום הקורס. לא עזרו הפצרות המיילדת, שהסבירה לו שדי בכך נות שלו, כדי שדלת חדר-הלידה תיפתח לפניו.

בית-החולים הקריה בתל-אביב, שייסי גר בקרוב כדי לעבור למיבנה החדש בבית-החולים איכילוב, יציע לנשות-תל-אביב חדר-לידה לפי החלום האמריקאי. כל יולדת תזכה בחדר פרטי, כדי שי בעלה יוכל לעבור עימה את חוויות הלידה, למרות שבצוות-הרפואי הביעו חלק מהרופאים התנגדות לשיטה החדשה.

לפני שבע שנים סיימו לבנות את הרגף החדש בבית-החולים רמב"ם בחיפה. כל יולדת פניה, לא עוד אולם מלא במיטות עם יולדות, אלא חדר פרטי וגיי שה פסיכולוגית חדשה לאירוע הלידה. לצוות הרופאים והמיילדות הצטרפה פסיכולוגית, ציפורה תדמור, השואלת — אם כל הצוות מתרגש כשנולד תינוק, מדוע שהבעל לא יהיה נוכח במעמד הזה? היא ממשיכה לעודד בני-זוג להיכנס יחד גם לחדר-הלידה, בלידה המחייבת ניתוח קיסרי. אולם הוא מתקשה להסביר מדוע, אחרי שבע שנים, עדיין חושש הגבר הישראלי להיכנס לחדר-הלידה, ופחות מ-10% מבני-הזוג מוכנים לעבור יחד את חוויות-הלידה.

מיכשור רפואי

מבהיל

אין זו אופנה! מודרו להסביר "הד"ר איתן פאר, גינקולוג ממח-

העריק

אברהם בגדדי חשש להיכנס עם אישתו לחדר-הלידה, למרות ששניהם השתתפו בקורס-ההכנה. בשלט הכניסה כתוב: "חדר לידה, הכניסה ליולדות בלבד". גם הפצרות המיילדת שייכנס, לא עזרו.

שאיפשרו לראשונה לבעלים להיכנס לחדר-הלידה.

לארצות-הברית הגיעה השיטה באיחור. למדו להכיר אותה רק כשנדהמו לגלות שפחת מיספר הלידות בבתי-החוריים. הסתבר לגינקולוגים, שהנשים העדיפו להישאר ללדת בביתן. הן סרבו להיכנס לבית-החולים, שבו מקדם את (המשך בעמוד 55)

ד"ר איתן פאר, גינקולוג בבית-החולים רמב"ם, הוא חסיד הגישה החדשה, הקוראת לבעלים להיכנס לחדר-הלידה. במקום הכנה ללידה, שמתקיים בקרית חיים, הוא מנסה לעשות נפשות לגישה.